

Per a que no continuïn decidint per nosaltres, als Països Catalans, autodeterminació!

De baix cap a dalt. Unim forces. Sortim als carrers. Per canviar-ho tot

El règim de la monarquia parlamentària a l'Estat espanyol sorgit de la transició del 1978 està en crisi. Els pactes entre classes dominants i les forces polítiques que les representen, que el van engendrar, s'han desgastat. Han perdut part important de la seva capacitat de generar una estructura institucional sòlida que permeti mantenir la unitat d'Espanya i l'acumulació capitalista.

Però que el règim estigui en crisi no vol dir que estigui a punt de dissoldre's, sinó que es prepara una reforma recentralitzadora de l'Estat, retallant els drets polítics i socials i augmentant l'explotació de les classes populars, especialment de les dones.

Davant aquesta situació, diversos projectes polítics del nostre país aposten per millorar la situació de les autonomies -aconseguint més finançament i competències- a través de la negociació amb l'Estat i amb forces polítiques estatals. Aquesta és, però, una via morta, ja que la correlació de forces polítiques i socials a l'Estat espanyol només deixa obert el camí de la recentralització i la repressió contra qualsevol intent de defensar els drets polítics, econòmics i socials de les classes populars.

Aquesta via autonomista que aposta per la negociació i l'entesa amb l'estat va també associada a un intent de tornar a les polítiques econòmiques i socials socialdemòcrates amb l'objectiu de construir un capitalisme de rostre humà. Aquesta és també una via morta ja que només incrementant l'explotació de la classe treballadora i la resta de classes populars es pot mantenir la tendència creixent dels beneficis de les grans empreses.

Davant aquest context de recentralització, repressió i increment de l'explotació, l'Esquerra Independentista hem de plantejar la nostra alternativa política de Unitat Popular centrada en l'Autodeterminació dels Països Catalans. Només trencant amb l'Estat espanyol podrem desenvolupar les transformacions socials i polítiques que ens permetran millorar les condicions materials de vida de les classes populars del país.

L'encaix a Espanya és impossible i negociar-hi, una quimera: el Processisme 2.0 tampoc té cap mena de recorregut. D'una banda, el Parlament és una institució buida de contingut, sotmesa als articles 155 i 135 de la Constitució espanyola. De l'altra, ni la Mesa del Parlament ni el Govern de la Generalitat, estan disposats a plantar cara ni a ser veritablement útils no només per exercir l'autodeterminació, sinó de recuperar drets socials per a les classes populars d'aquest país.

L'autodeterminació és la peça clau per conquerir les sobiranes que ens han de permetre decidir efectivament sobre els aspectes clau de les nostres vides enfront dels interessos de l'oligarquia que només aspira a afiançar la seva posició dominant per garantir la maximització dels beneficis i l'estabilitat política de l'Estat espanyol. Així mateix, només amb l'autodeterminació podem garantir els drets socials, polítics i nacionals de les classes populars del país sense subordinar-los a les necessitats de l'acumulació capitalista i la unitat d'Espanya.

L'Onze de Setembre ha de ser el toc d'inici d'una ofensiva popular per recuperar drets que ens estan arrabassant. Aquesta ofensiva no pot passar pel Parlament, sinó que passa per la gent, passa per la classe treballadora, i passa als carrers dels nostres pobles i ciutats. Sense dret a l'habitatge i dret al treball no hi ha autodeterminació i, sense autodeterminació, les treballadores no podrem decidir el seu futur, ni com organitzar col·lectivament la nostra vida social i econòmica. Per a un present i una vida dignes, només podem confiar en la força de la gent i en l'organització popular de base.

Som davant un nou cicle polític on la contraposició entre reforma i ruptura té un paper central, i en el camp de la ruptura, l'autodeterminació dels Països Catalans és la clau de volta que dóna coherència al projecte de transformació social i econòmica profunda que necessitem per garantir una vida digna a les classes populars del país.

Cap a la independència, el socialisme i el feminisme, als Països Catalans, autodeterminació!

